

Arrest

nr. 322 481 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 8 juni 2022 binnenkwam als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 9 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verzoekers vingerafdrukken werden op 18 april 2022 geregistreerd in Bulgarije en op 28 mei 2022 in Oostenrijk (Eurodac).

1.3. Op 28 juli 2022 besliste de Dienst Voogdij dat verzoeker meerderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij minimum 23 jaar oud was.

1.4. Op 19 juli 2024 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 19 juli 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord op 28 juli 2023 van 13.35 uur tot 15.49 uur en op 23 januari 2024 van 09.40 uur tot 12.00 uur. U werd telkens bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester A. D. M. en meester F. F., beiden loco meester H. C. waren respectievelijk het eerste en het tweede persoonlijk onderhoud gedurende de volledige duur van het onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, een Pashtoun van origine te zijn en afkomstig te zijn van het dorp Markazi in het district Kuz Kunar (Khewa), provincie Nangarhar.

U woonde met uw familie tegenover het districtshuis van Khewa. Op een nacht werd er op de deur van uw ouderlijk huis geklopt. Uw vader deed de deur open en er stonden enkele personen voor de deur, die hun gezichten bedekt hadden en aangaven van het islamitisch emiraat te zijn. Ze zeiden dat ze vanuit jullie huis het districtscentrum wilden aanvallen en binnen drie tot vier dagen te zullen terugkomen. Uw vader nam dit echter niet serieus en legde de eis naast zich neer. De volgende dag ontving uw familie een dreigbrief, waarin geëist werd om het huis binnen de drie dagen leeg te maken, zo niet, zouden ze de oudste zoon, meer bepaald u, rekruteren. Uw familie ging met deze brief naar het districtscentrum van Khewa. Het districtshoofd droeg u op om ergens anders te gaan wonen. U verhuisde toen ongeveer een maand voor de machtsovername naar het huis van uw schoonbroer in een dorp iets verderop. Ondertussen onderzocht de politie het huis en verstopten ze zich in het huis. De derde nacht kwamen de taliban terug naar het huis, waarop er een gevecht tussen de taliban en de politie ontstond. Er vielen toen verschillende slachtoffers bij de taliban. Na dit gevecht verbleef u nog ongeveer 25 dagen of een maand bij uw schoonbroer. Op een nacht stonden de taliban aan het huis van uw schoonbroer. Uw schoonbroer ging in gesprek met de taliban en u hoorde dit gesprek van op een afstand, waarop u vluchtte naar het huis van een buurman. De taliban sloegen uw schoonbroer en uw vader. Nadat de taliban terug weg waren, belde uw schoonbroer naar u om te vragen waar u was, en raadde hij u vervolgens aan om weg te vluchten. Uw schoonbroer stuurde toen iemand naar u toe om u op te pikken en naar Nangarhar te brengen, waar een andere schoonbroer woonde. U verbleef daar vijf tot zes dagen en besloot toen het land te verlaten.

U verliet Afghanistan kort voor de machtsovername door de taliban (i.e. augustus 2021). U reisde via Pakistan en Iran naar Turkije, waar u ongeveer vijf maanden verbleef. In de periode dat u in Turkije verbleef, vond de machtsovername plaats. U werkte toen in een fabriek en probeerde regelmatig de grens over te steken naar Bulgarije. Uiteindelijk slaagde u hierin en reisde u via Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk verder naar België, waar u op 8 juni 2022 aankwam. Op 9 juni 2022 diende u uw verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te zullen worden door de taliban. Uw advocaat alludeert tevens op uw integratie in Europa.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende originele documenten neer: uw taskara, een dreigbrief van de taliban, een verklaring van de maliks van uw district Kuz Kunar, en twee documenten over uw activiteiten in België.

Na het tweede persoonlijk onderhoud gaf u enkele opmerkingen via uw advocaat bij de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Daar waar uw advocaat tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had aangegeven dat het Nederlands van de tolk onvoldoende was, de tolk bepaalde belangrijke begrippen niet kende en er foute vertalingen werden gemaakt, dient te worden opgemerkt dat u werd uitgenodigd voor een tweede persoonlijk onderhoud met een andere tolk, waar van vooraf aan werd begonnen, en werd het eerste persoonlijk onderhoud als onbestaande beschouwd. In onderstaande beslissing werd dan ook enkel rekening gehouden met uw verklaringen uit dit tweede persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 28 juli 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat u op 20 juni 2022 een leeftijd heeft die zeker hoger ligt dan 18 jaar, waarbij 23 jaar een minimumleeftijd is en uw werkelijke leeftijd waarschijnlijk nog hoger ligt, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Uit het feit dat u zowel bij aankomst in België op 9 juni 2022 verklaarde minderjarig te zijn als op uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 16 februari 2023 zelfs na confrontatie met de beslissing van de dienst Voogdij bleef volhouden minderjarig te zijn en ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van 7 jaar op 4 jaddi 1392 of 25 december 2013 (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, d.d. 09/06/2022, DVZ, p. 5; verklaring DVZ, d.d. 16/02/2023, vraag 4), blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara. Ook het geloof in de authenticiteit van de andere door u neergelegde documenten, wordt door het voorgaande aangetast. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt bovendien dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde.

Vervolgens dient te worden aangestipt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat de taliban eisten om uw ouderlijk huis te verlaten, opdat ze van daaruit het districtshuis zouden kunnen aanvallen. Dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde vervolging, blijkt uit het feit dat u een vreemde gang van zaken schetst, waardoor de nodige kanttekeningen kunnen worden geplaatst bij de door u geschetste vervolgingsfeiten. Zo is het merkwaardig dat de taliban op een gegeven moment aan uw deur stonden met de vraag om hen in jullie huis toe te laten om vervolgens jullie huis terug verlieten met het idee om een aantal dagen later terug te komen (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 23/01/2024, CGVS, p. 6; vragenlijst CGVS, d.d. 16/2/2023, vraag 3.5). Er kan niet worden ingezien dat de taliban dergelijk risico namen om aan te kloppen met dergelijke vraag en u en uw familie aldus de kans schoon lieten om reeds een vermoeden te krijgen van hun plannen. Dat de taliban vervolgens een nog groter risico namen door een dreigbrief te sturen, waarin zwart op wit werd meegegeven dat de taliban uw huis wenste te gebruiken om hun doelen te bereiken, u hiervoor drie dagen de tijd gaven en u – als oudste zoon – zouden straffen indien uw familie hier geen gehoor aan gaf, kan niet worden begrepen. Verwacht kan worden dat de taliban meer voorzichtigheid aan de dag zouden leggen bij het openbaren van hun plannen. Op deze manier gaven ze u of uw familie tweemaal een vrijgeleide om iemand in te lichten, hetgeen jullie ook deden, gelet op uw verklaringen dat uw familie met de dreigbrief naar de districtschef stapte (CGVS, p. 6, p. 7, p. 8). Dat u op de manier die u omschrijft door de taliban zou zijn benaderd is dan ook niet overtuigend. Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht dat de taliban het huis van uw familie zouden hebben willen innemen, hetgeen de ernst van uw vermeende vrees danig schaaft.

Overigens is het frappant dat u nauwelijks enige notie hebt van de talibanleden die u viseerden, noch maakt u aannemelijk tot op heden door de taliban te worden gezocht omwille van het mislukken van hun plan. Zo weet u over de mensen, die zich toegang verschaften tot uw huis, enkel te zeggen dat ze talibanleden waren. Verder reikt uw kennis over hen niet (CGVS, p.6). Ook is uw beschrijving dat hun gezichten bedekt waren en ze lange haren hadden uiterst oppervlakkig (CGVS, p.6). Uit niets blijkt dan ook dat uw familie in het verleden reeds met de taliban in contact was gekomen. Wat betreft uw verklaringen dat het uiteindelijk tot een gevecht tussen de politie en de taliban is gekomen en er een aantal talibanleden zijn omgekomen of werden opgepakt, dient te worden opgemerkt dat u hierover geen verdere informatie heeft. U weet zelfs niet wie de talibs waren die omkwamen of opgepakt werden (CGVS, p. 8). Daar waar u verklaarde dat de talibs die toen vermoord werden familie en broers hebben en u aldus hen vreest bij terugkeer in Afghanistan (CGVS, p. 9),

kan worden onderstreept dat dit een blote bewering is, die u geenszins kan hardmaken. U weet immers niet wie deze familieleden zijn en stelt vaagweg dat de broers of familieleden van de vermoorde talibs tot het nieuwe regime kunnen behoren (CGVS, p. 9). Hoewel de taliban soms in de bazaar naar u vroegen en twee tot drie maanden na de machtsovername een laatste keer naar u informeerden, heeft u geen weet van de identiteit van de talibanleden die naar u kwamen vragen (CGVS, p. 8). Voorts is het merkwaardig dat uw schoonbroer en uw vader ogenschijnlijk zonder problemen in Afghanistan kunnen verblijven, hetgeen weinig plausibel is in de door u geschetste context. Uw ouders wonen – volgens uw verklaringen – op dit moment nog steeds samen in de woning van uw schoonbroer, in het dorp Daagh op enkele kilometers van uw ouderlijke woning (CGVS, p. 3, p. 4, p. 6; verklaring DVZ, vraag 13). Nochtans kwamen de taliban u op dit adres opzoeken vlak voor uw vertrek uit Afghanistan en mishandelden ze toen zowel uw vader als uw schoonbroer (CGVS, p. 6). Bovendien kan hieraan nog worden toegevoegd dat u bij aankomst in België had aangegeven dat uw ouders en uw jongere broers en zussen in Markazi, uw geboortedorp, verbleven (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, p. 3). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat uw familie zich tot op heden in uw ouderlijke woning bevindt. Door het afleggen van incoherente verklaringen over de huidige situatie van uw familieleden toont u de problematische situatie waarin zij zich zouden bevinden niet aan. Uw beperkte kennis over de talibanleden die u vreest en de vaststelling dat u de huidige verblijfssituatie van uw familieleden niet aannemelijk maakt, plaatst de geloofwaardigheid van uw vermeende vrees verder op de helling.

Tot slot dient vastgesteld te worden dat u de periode van uw vertrek uit Afghanistan niet consistent in de tijd situeert. Zo verklaart u aanvankelijk bij aankomst in België Afghanistan te hebben verlaten op ongeveer dezelfde dag als de val van het regime en ongeveer een maand onderweg te zijn geweest naar Turkije (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, p. 4). Dit bevestigt u gedurende uw interview op de DVZ waar u aangaf enkele dagen na de val van het land te zijn vertrokken (verklaring DVZ, vraag 33). Op het CGVS schetst u het echter anders. Gevraagd wanneer u uit Afghanistan vertrok, antwoordt u eerst dat uw vertrek ongeveer een maand tot anderhalve maand na de machtsovername kan worden gesitueerd, om dit even later zelf te corrigeren door te zeggen dat u een maand voor de machtsovername vertrok en u zich in Turkije bevond op het moment dat de machtsovername zich voordeed (CGVS, p. 4, p. 9). Na het persoonlijk onderhoud corrigeert uw advocaat uw oorspronkelijke antwoorden en wordt bovenstaande verwarring weliswaar rechtgezet, waardoor kan worden aangenomen dat u aldus een maand tot anderhalve maand voor de machtsovername bent vertrokken. Dit stemt echter op geen enkele manier overeen met uw oorspronkelijke verklaringen op de DVZ en bij de dienst MINTEH, waar u te kennen gaf aldus na of op de dag van de val van Afghanistan te zijn vertrokken. Bovenstaande bevinding u voorgelegd, repliceert u niet meer te weten wat u aanvankelijk gezegd heeft (CGVS, p. 9). Dit is niet ernstig. Verwacht kan worden dat u eenduidig bent aangaande uw vertrekperiode uit uw land van herkomst. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook de nodige vragen oproepen aangaande het moment van uw vertrek en de omstandigheden waarin u bent vertrokken uit Afghanistan. Dat het geheel van uw verklaringen geen coherent beeld schept aangaande uw vertrekperiode uit uw land van herkomst, ondermijnt dan ook finaal de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas, waarop u uw asielmotieven steunt. U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende

elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev

blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die

voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiïeten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat

een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm

(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van

humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Taliban-ministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale

vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door

de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daar waar uw advocaat alludeert op uw integratie in Europa en het risico voor uw leven omdat de taliban een uitgesproken afkeer hebben van alles wat Westers is, dient er op gewezen te worden dat uw advocaat dit verder niet concretiseert (CGVS, p. 10). U bracht dit element echter op geen enkele manier ter sprake, terwijl u hiertoe de kans geboden werd. U stelde immers geen andere vrees te hebben bij terugkeer, naast uw problemen met de taliban (CGVS, p. 10). Nadat uw advocaat dit opwierp, kreeg u de kans om hierover nog iets toe te voegen. U gaf te kennen reeds twee jaar in België te hebben gewoond, hier te werken, naar school te gaan, Nederlands te leren en hier te willen blijven om een toekomst uit te bouwen en een beter leven te hebben (CGVS, p. 10). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Zoals reeds eerder gesteld kon er weinig bewijswaarde aan uw taskara worden toegekend, gelet op de vaststellingen aangaande uw leeftijd. Uit de verklaring van de dorpsoudsten van het district Kuz Kunar blijkt duidelijk het gesolliciteerd karakter, waardoor hier evenmin bewijswaarde aan kan worden toegekend. Wat betreft de dreigbrief van de taliban en uw overige documenten dient voorts nog te worden onderstreept dat documenten louter een ondersteunende werking hebben en een vastgestelde ongeloofwaardigheid niet kunnen opheffen. Zoals eerder aangegeven, blijkt op basis van de beschikbare informatie dat corruptie wijd verbreid is bij het verkrijgen van documenten in Afghanistan, waardoor Afghaanse documenten slechts een beperkte bewijswaarde hebben. De verklaring van uw werkgever en uw leerkracht, die u prijzen omwille van uw attitude, hebben geen uitstaans met uw vrees bij terugkeer. Om een goede integratie op te werpen dient u zich te wenden tot de daartoe bevoegde overheidsinstantie.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat wat betreft de opmerkingen van uw advocaat bij het tweede persoonlijk onderhoud, aangestipt kan worden dat er rekening werd gehouden met de correctie van uw advocaat wat betreft het moment van uw vertrek uit Afghanistan. De overige opmerkingen over voorgehouden fouten in de notities van het persoonlijk onderhoud betroffen geen zaken pertinent voor bovenstaande beslissing. Deze opmerkingen vermogen geenszins bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet;
- Het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Aangaande zijn leeftijd stelt verzoeker dat men in Afghanistan geen rekening houdt met geboortedata. Verzoeker verwijst hierbij naar landeninformatie en benadrukt dat er geen sprake was van enige misleiding, hij baseerde zich enkel op zijn taskara.

Wat zijn verklaringen rondom de eis van de taliban om zijn huis te verlaten betreft, stelt verzoeker dat hij nog zeer jong was en uiteraard niet weet waarom de taliban zonder meer aanklopten bij zijn huis en hun plannen

blootgaven. Verzoeker oefende namelijk geen controle uit over de handelingen en gedragingen van de taliban en hij was nog te jong om alles goed te begrijpen en beseffen.

In dit opzicht merkt verzoeker op dat de overheid aanwezig was in zijn dorp. De taliban kon dus niet simpelweg actie ondernemen naar hun wensen toe, maar ze dienden meer risicovol en indirect te werk gaan zoals via dreigbrieven of de dorpelingen angst aanjagen om zo hun eisen voldaan te krijgen.

Voorts stelt verzoeker dat de taliban zich logischerwijze niet in detail voorstelden. Dit zou enkel het risico vergroten om opgepakt te worden en dus bedekten de talibanleden hun gezichten en verborgen zij hun identiteit.

Wat de verblijfplaatsen van zijn gezinsleden betreft stelt verzoeker vast dat de 'kleine gehoren' bij de Dienst Vreemdelingenzaken - en zeker de registratie van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen - in een ijtempo verlopen en dat misverstanden veelvoorkomend zijn. De hoofdverblijfplaats van verzoeker en zijn gezinsleden in Afghanistan was in wezen het dorp Markazi, maar verzoeker kreeg de kans niet om verdere toelichting te geven over de huidige verblijfplaatsen tijdens zijn registratie als niet-begeleide minderjarige vreemdeling. Verzoeker is echter wél consistent geweest tijdens zijn 'tweede klein onderhoud' bij de Dienst Vreemdelingenzaken en zijn beide persoonlijke onderhouden over de actuele verblijfplaatsen van zijn gezin.

Aangaande het juiste tijdstip van zijn vertrek, meent verzoeker dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met het ongeschoold profiel van verzoeker en dus de moeilijkheid voor verzoeker om een correcte tijdsinschatting te maken. De bestreden beslissing stelt zelf dat de verwarring over de vertrekdatum van verzoeker werd rechtgezet, maar blijft vasthouden aan de verklaringen van verzoeker zoals afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden.

Daarnaast verblijft verzoeker meer dan 2 jaar in België en is hij volledig verwesterd. Verzoeker licht toe aan de hand van landeninformatie over de veranderde situatie sinds 2021 waarbij het land volledig in de macht en onder de controle van de taliban is.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie alsook de humanitaire situatie.

3.1.2. In een aanvullende nota van 11 december 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*" van 4 november 2022;
- het EASO-rapport "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023;
- het EUAA-rapport "*Country Guidance : Afghanistan*" van mei 2024;
- het EUAA-rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- de COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 2 februari 2024;
- Het EUAA-rapport "*Afghanistan – Country Focus*" van november 2024.

3.1.3. Ter terechtzitting van 13 december 2024 legt verzoeker een aanvullende nota neer met enkele stukken ter staving van diens verwestering.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van de aanvullende nota:

1. Foto's verzoeker;
2. Opvolging Ligo taallessen;
3. Attest tewerkstelling;
4. Arbeidsovereenkomst;
5. Getuigenverklaringen;
6. Attest medewerker Ligo.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar hij misleidende verklaringen aflegde inzake zijn leeftijd (i), zijn verklaringen rondom de taliban niet overtuigen (ii) en hij zijn vertrek uit Afghanistan niet op consistente wijze kan duiden (iii).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanhalen van vergoelijkningen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker misleidende verklaringen aflegde rondom zijn leeftijd:

“Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 28 juli 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat u op 20 juni 2022 een leeftijd heeft die zeker hoger ligt dan 18 jaar, waarbij 23 jaar een minimumleeftijd is en uw werkelijke leeftijd waarschijnlijk nog hoger ligt, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Uit het feit dat u zowel bij aankomst in België op 9 juni 2022 verklaarde minderjarig te zijn als op uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 16 februari 2023 zelfs na confrontatie met de beslissing van de dienst Voogdij bleef volhouden minderjarig te zijn en ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van 7 jaar op 4 jaddi 1392 of 25 december 2013 (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, d.d. 09/06/2022, DVZ, p. 5; verklaring DVZ, d.d. 16/02/2023, vraag 4), blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara. Ook het geloof in de authenticiteit van de andere door u neergelegde documenten, wordt door het voorgaande aangetast. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt bovendien dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat Afghanen niet altijd hun juiste geboortedata kennen, en de taskara's veelal worden opgemaakt op basis van een geschatte leeftijd. De stelling dat Afghanen geen kennis hebben van hun eigen geboortedatum, wordt echter geenszins geschraagd door de landeninformatie neergelegd door verzoeker. Bovendien stelt de informatie neergelegd door verzoeker dat de schattingen op de taskara's een foutenmarge van ongeveer zes maanden hebben. De discrepantie tussen verzoekers werkelijke leeftijd en zijn verklaarde leeftijd betreft maar liefst 7 jaar. Zelfs al werd verzoeker gevolgd dat men in Afghanistan los zou omspringen met geboortedata, dan nog kan dit geenszins een zulke discrepantie verklaren.

Verder overweegt de bestreden beslissing terecht dat de door verzoeker geschetste gang van zaken niet aannemelijk is:

“Vervolgens dient te worden aangestipt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat de taliban eisten om uw ouderlijk huis te verlaten, opdat ze van daaruit het districtshuis zouden kunnen aanvallen. Dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde vervolging, blijkt uit het feit dat u een vreemde gang van zaken schetst, waardoor de nodige kanttekeningen kunnen worden geplaatst bij de door u geschetste vervolgingsfeiten. Zo is het merkwaardig dat de taliban op een gegeven moment aan uw deur stonden met de

vraag om hen in jullie huis toe te laten om vervolgens jullie huis terug verlieten met het idee om een aantal dagen later terug te komen (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 23/01/2024, CGVS, p. 6; vragenlijst CGVS, d.d. 16/2/2023, vraag 3.5). Er kan niet worden ingezien dat de taliban dergelijk risico namen om aan te kloppen met dergelijke vraag en u en uw familie aldus de kans schoon lieten om reeds een vermoeden te krijgen van hun plannen. Dat de taliban vervolgens een nog groter risico namen door een dreigbrief te sturen, waarin zwart op wit werd meegegeven dat de taliban uw huis wenste te gebruiken om hun doelen te bereiken, u hiervoor drie dagen de tijd gaven en u – als oudste zoon – zouden straffen indien uw familie hier geen gehoor aan gaf, kan niet worden begrepen. Verwacht kan worden dat de taliban meer voorzichtigheid aan de dag zouden leggen bij het openbaren van hun plannen. Op deze manier gaven ze u of uw familie tweemaal een vrijgeleide om iemand in te lichten, hetgeen jullie ook deden, gelet op uw verklaringen dat uw familie met de dreigbrief naar de districtschef stapte (CGVS, p. 6, p. 7, p. 8). Dat u op de manier die u omschrijft door de taliban zou zijn benaderd is dan ook niet overtuigend. Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht dat de taliban het huis van uw familie zouden hebben willen innemen, hetgeen de ernst van uw vermeende vrees danig schaadt.”

Verzoeker stelt vooreerst in zijn verzoekschrift dat hij bijzonder jong was ten tijde van deze feiten. Dit is niet ernstig, daar blijkt uit het medisch onderzoek dat verzoeker in 2021 ouder dan 20 jaar was.

Verzoeker kan verder geen afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissing door te stellen dat hij geen inzicht had in de handelswijze van de taliban. Dit werpt geen ander licht op de motivering waarom de door verzoeker geschetste gang van zaken ongeloofwaardig wordt geacht. De Raad merkt hierbij op dat de bestreden beslissing zich mag baseren op het geheel van de verklaringen van verzoeker ter beoordeling van zijn geloofwaardigheid, waarbij het verklaarde gedrag van derden een nuttig element kan vormen bij deze beoordeling.

Nog stelt verzoeker dat de reden dat de taliban op een zulke wijze te werk gingen was omdat de overheid in de regio aanwezig was. De Raad merkt echter op dat dit gegeven niet voldoende is om de onlogische gang van zaken te kunnen verklaren.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers overige verklaringen omtrent de vervolging door de taliban niet overtuigen:

“Overigens is het frappant dat u nauwelijks enige notie hebt van de talibanleden die u viseerden, noch maakt u aannemelijk tot op heden door de taliban te worden gezocht omwille van het mislukken van hun plan. Zo weet u over de mensen, die zich toegang verschaften tot uw huis, enkel te zeggen dat ze talibanleden waren. Verder reikt uw kennis over hen niet (CGVS, p.6). Ook is uw beschrijving dat hun gezichten bedekt waren en ze lange haren hadden uiterst oppervlakkig (CGVS, p.6). Uit niets blijkt dan ook dat uw familie in het verleden reeds met de taliban in contact was gekomen. Wat betreft uw verklaringen dat het uiteindelijk tot een gevecht tussen de politie en de taliban is gekomen en er een aantal talibanleden zijn omgekomen of werden opgepakt, dient te worden opgemerkt dat u hierover geen verdere informatie heeft. U weet zelfs niet wie de talibs waren die omkwamen of opgepakt werden (CGVS, p. 8). Daar waar u verklaarde dat de talibs die toen vermoord werden familie en broers hebben en u aldus hen vreest bij terugkeer in Afghanistan (CGVS, p. 9), kan worden onderstreept dat dit een blote bewering is, die u geenszins kan hardmaken. U weet immers niet wie deze familieleden zijn en stelt vaagweg dat de broers of familieleden van de vermoorde talibs tot het nieuwe regime kunnen behoren (CGVS, p. 9). Hoewel de taliban soms in de bazaar naar u vroegen en twee tot drie maanden na de machtsovername een laatste keer naar u informeerden, heeft u geen weet van de identiteit van de talibanleden die naar u kwamen vragen (CGVS, p. 8). Voorts is het merkwaardig dat uw schoonbroer en uw vader ogenschijnlijk zonder problemen in Afghanistan kunnen verblijven, hetgeen weinig plausibel is in de door u geschetste context. Uw ouders wonen – volgens uw verklaringen – op dit moment nog steeds samen in de woning van uw schoonbroer, in het dorp Daagh op enkele kilometers van uw ouderlijke woning (CGVS, p. 3, p. 4, p. 6; verklaring DVZ, vraag 13). Nochtans kwamen de taliban u op dit adres opzoeken vlak voor uw vertrek uit Afghanistan en mishandelden ze toen zowel uw vader als uw schoonbroer (CGVS, p. 6). Bovendien kan hieraan nog worden toegevoegd dat u bij aankomst in België had aangegeven dat uw ouders en uw jongere broers en zussen in Markazi, uw geboortedorp, verbleven (Fiche NietBegeleide Minderjarige Vreemdeling, p. 3). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat uw familie zich tot op heden in uw ouderlijke woning bevindt. Door het afleggen van incoherente verklaringen over de huidige situatie van uw familieleden toont u de problematische situatie waarin zij zich zouden bevinden niet aan. Uw beperkte kennis over de talibanleden die u vreest en de vaststelling dat u de huidige verblijfssituatie van uw familieleden niet aannemelijk maakt, plaatst de geloofwaardigheid van uw vermeende vrees verder op de helling.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de taliban zich logischerwijze bedekten teneinde hun identiteit te verbergen. Dit doet echter geen afbreuk aan de terechte vaststelling dat verzoekers beschrijvingen van de

mannen die zijn huis binnendrongen uiterst oppervlakkig waren. Personen kunnen worden beschreven op basis van andere kenmerken.

Waar hij in het verzoekschrift kritiek uit op het gebruik van de fiche, ingevuld door het bureau MINTEH, dient erop gewezen dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat de in deze fiche opgenomen verklaringen van verzoeker onjuist zouden zijn weergegeven. Indien verzoeker wenst aan te tonen dat de vermeldingen in deze fiche niet overeenstemmen met zijn werkelijke verklaringen, staat het hem vrij om dit te doen. Verzoeker slaagt er evenwel niet in dergelijke concrete of pertinente gegevens aan te voeren, doch behoudt zich tot de blote bewering dat hij niet de kans kreeg om verdere duiding te geven. Verzoekers voormelde verklaringen zijn echter duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij laten geen ruimte voor de nuancerings die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen.

Tot slot oordeelt de bestreden beslissing terecht dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde omtrent het tijdstip van zijn vertrek uit Afghanistan:

“Tot slot dient vastgesteld te worden dat u de periode van uw vertrek uit Afghanistan niet consistent in de tijd situeert. Zo verklaart u aanvankelijk bij aankomst in België Afghanistan te hebben verlaten op ongeveer dezelfde dag als de val van het regime en ongeveer een maand onderweg te zijn geweest naar Turkije (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, p. 4). Dit bevestigt u gedurende uw interview op de DVZ waar u aangaf enkele dagen na de val van het land te zijn vertrokken (verklaring DVZ, vraag 33). Op het CGVS schetst u het echter anders. Gevraagd wanneer u uit Afghanistan vertrok, antwoordt u eerst dat uw vertrek ongeveer een maand tot anderhalve maand na de machtsovername kan worden gesitueerd, om dit even later zelf te corrigeren door te zeggen dat u een maand voor de machtsovername vertrok en u zich in Turkije bevond op het moment dat de machtsovername zich voordeed (CGVS, p. 4, p. 9). Na het persoonlijk onderhoud corrigeert uw advocaat uw oorspronkelijke antwoorden en wordt bovenstaande verwarring weliswaar rechtgezet, waardoor kan worden aangenomen dat u aldus een maand tot anderhalve maand voor de machtsovername bent vertrokken. Dit stemt echter op geen enkele manier overeen met uw oorspronkelijke verklaringen op de DVZ en bij de dienst MINTEH, waar u te kennen gaf aldus na of op de dag van de val van Afghanistan te zijn vertrokken. Bovenstaande bevinding u voorgelegd, repliceert u niet meer te weten wat u aanvankelijk gezegd heeft (CGVS, p. 9). Dit is niet ernstig. Verwacht kan worden dat u eenduidig bent aangaande uw vertrekperiode uit uw land van herkomst. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook de nodige vragen oproepen aangaande het moment van uw vertrek en de omstandigheden waarin u bent vertrokken uit Afghanistan. Dat het geheel van uw verklaringen geen coherent beeld schept aangaande uw vertrekperiode uit uw land van herkomst, ondermijnt dan ook finaal de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat er geen rekening wordt gehouden met zijn ongeschoold profiel. Echter ziet de Raad niet in hoe verzoekers vermeend gebrek aan scholing ertoe zou leiden dat hij geen coherente verklaringen kan afleggen omtrent zijn vertrek uit Afghanistan gelinkt aan de machtsovername door de taliban. Dat verzoeker later via zijn advocaat zijn verklaringen zou aanpassen, doet verder geen enkele afbreuk aan het feit dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde omtrent zijn vertrek, dit doorheen de gehele asielpprocedure.

Waar verzoeker verder nog verwijst eventuele problemen die terugkeerders naar Afghanistan kunnen ervaren, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*” januari 2022, p. 25 e.v.).

De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “*zina* betreft” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media.

Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken.

De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden

met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *"zina"* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Het EUAA-rapport *"Country Focus Afghanistan"* van november 2024 bevat slechts gelijklopende informatie met bovenstaande vaststellingen.

In de EUAA *"Country Guidance"* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent op omstandige en terechte wijze het volgende:

"Daar waar uw advocaat alludeert op uw integratie in Europa en het risico voor uw leven omdat de taliban een uitgesproken afkeer hebben van alles wat Westers is, dient er op gewezen te worden dat uw advocaat dit verder niet concretiseert (CGVS, p. 10). U bracht dit element echter op geen enkele manier ter sprake, terwijl u hiertoe de kans geboden werd. U stelde immers geen andere vrees te hebben bij terugkeer, naast uw problemen met de taliban (CGVS, p. 10). Nadat uw advocaat dit opwierp, kreeg u de kans om hierover nog iets toe te voegen. U gaf te kennen reeds twee jaar in België te hebben gewoond, hier te werken, naar school te gaan, Nederlands te leren en hier te willen blijven om een toekomst uit te bouwen en een beter leven te hebben (CGVS, p. 10). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze

waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.”

De Raad benadrukt verder dat verzoekers verblijf in België sinds juni 2022 niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Uit de foto's en getuigenissen die verzoeker bijbracht in zijn aanvullende nota kan ook geen mate van verwestering worden afgeleid die een terugkeer naar Afghanistan zou verhinderen. Evenmin kan uit verzoekers werkzaamheden enige mate van verwestering worden vastgesteld. Hetzelfde geldt voor verzoekers taallessen.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie.

Verder voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP